No. 27. 1844.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig en Wetenschappelijk

NIEUWS-BLAD.

DINGSDAG 5 MAART.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 2den Maart.

Nadat de heer *Guizot* in de zitting van eergisteren het gedrag van het gouvernement in de zaak van Haïti verdedigd had, is de heer *Billault* opgetreden, om te betoogen, dat de goedkeuring der kamer betrekkelijk deze daad van 't bestuur de nationale eer zou krenken. De minister van marine bragt hulde aan de uitstekende hoedanigheden van den schout-bij-nacht *Dupetit Thouars*, doch verklaarde, dat zijn maatregel in deze door niets gewettigd werd. Daarop heeft de heer *Dufaure*, die zich nu eens aan de zijde van het ministerie, dan aan die der oppositie schaart, de argumenten door de oppositie aangevoerd, op nieuw in 't midden gebragt, 't geen op vele leden der kamer, zelfs op degenen die anders gewoon zijn met het ministerie te stemmen, diepen indruk maakte. De minister van openbaar onderwijs, de heer *Villemain*, bestreed den vorigen spreker, betoogende dat de fransche vlootvoogd in den Stillen Oceaan buiten zijne instructiën was gegaan, en dat men, bij die omstandigheid, zonder Frankrijks eer te kwetsen, de goede verstandhouding met Engeland moest bewaren. Ten slotte is de heer *Ducos* met het voorstel voor den dag gekomen, dat de kamer tot de orde van den dag overging, zonder het gedrag van het ministerie goed te keuren, en de oppositie, het oogenblik gunstig ziende, wilde onmiddellijk tot de stemming overgaan, waartegen zich de heer *Guizot* verzette, en ook de meerderheid besloot de beraadslagingen den volgenden dag voort te zetten.

In de zitting van gisteren heeft de heer *Guizot* andermaal in deze [illegible] het woord gevoerd, en op nieuw aangetoond dat de schout-[illegible] het regt niet had tot hetgeen hij gedaan had. [illegible] Mijne heeren, er is geen treuriger schouwspel dan dat juiste denkbeelden, edele gevoelens tot voertuig van de dwaling strekken. Wie deelt niet in de denkbeelden die zoo schoon op deze tribune zijn geuit; die gevoelens bestaan zoowel in onze harten als in de uwe. — Wij willen dat het vaderland overal onze zeelieden vergezelt, wij willen allen dat het vaderland hun bescherming verleene en erkentelijk zij voor hunne diensten. Maar heeft de zaak geen ander gezigtspunt? Blijft het vaderland, terwijl onze zeelieden op 4000 uren afstands handelen, blijft het groote vaderland niet hier; zijn geen algemeene belangen gemoeid met hun gedrag, met hunne daden; zijn hier geen 35 millioenen Franschen, op welke eene enkele daad van den zeeman, die op 4000 uren van zijn land vaart, een' beslissenden invloed kan uitoefenen? kan hij niet op één oogenblik, door eene enkele daad, over het lot van zijn land, over vrede of oorlog, over het geluk of ongeluk van die 35 millioenen menschen beslissen? Hoe wilt gij dan, dat het gouvernement, wiens pligt het is voor aller belang te zorgen, zich met deze groote, gewigtige beschouwing der zaak niet bezig houde? Hoe wilt gij dan niet, dat het van zijne zeelieden, die overal het vaderland medevoeren en overal door hetzelve beschermd worden, eene volkomene gehoorzaamheid vordert aan de bevelen van het vaderland hun door middel van het gouvernement gegeven? Ziedaar de grenzen waarbinnen wij de questie bepalen; ziedaar waarom wij meenen, dat men grootelijks verkeerd doet, wanneer men op 4000 uren afstands van zijn land zijne ontvangen instructiën te buiten gaat. De heer *Guizot* betoogde vervolgens dat de nationale eer ook vooral gelegen was in de eerbiediging der tractaten, en dat de fransche eer in deze niet in het minst was beleedigd geworden. Daarop tot het voorstel van den heer *Ducos* terugkomende, zeide hij dat het gouvernement zich niet kon bevredigen met eene zijdelingsche, gemaskeerde berisping. — Nog spraken verscheiden leden, onder anderen de heer *Thiers*, doch het slot der discussie was, dat het voorstel van den heer *Ducos* met 233 tegen 187 stemmen verworpen werd, en het ministerie dus bepaaldelijk eene meerderheid voor zich had van 46 stemmen. Sedert de opening der zitting was deze meerderheid nog zoo groot niet geweest.

— De telegraaf heeft dezen morgen druk gewerkt en de vreemde gezanten hebben buitengewone koeriers naar hunne hoven gezonden om den nieuwen triomf van den heer *Guizot* en der gevolgde staatkundige beginselen mede te deelen.

— Terwijl de discussiën in de kamer plaats hadden, werd de heer *Molé* bij den koning op de Tuileriën ontboden, en heeft met Z. M. een lang onderhoud plaats gehad. Men wil steeds dat zoo het tegenwoordige ministerie voor de oppositie wijken moest, de heer *Molé* belast zou worden met een nieuw kabinet zamen te stellen.

— Blijkens de nieuwe voordragt voor den spoorweg van de hoofdstad naar Engeland en de Belgische grenzen, zal de weg aangelegd worden op Calais, Duinkerken en Boulogne; de wegen naar Calais en Duinkerken zullen tusschen Douai en Rijssel zijtakken naar de Belgische grenzen bekomen: de weg van Calais over Hasebrouck en St. Omer, die naar Duinkerken over Hasebrouck en ten westen van Cassel; de spoorweg op Boulogne zal te Amiens een zijtak naar de Belgische grenzen bekomen over Abbeville en Etaple. Eene som van 15 millioenen fr. wordt bepaald voor den weg op Calais en Duinkerken, en daarvan den minister voor de openbare werken op de dienst van het jaar 1844 een crediet van 2 millioenen, en op de dienst van 1845 een crediet van 6 millioen geopend worden. Gezegde minister is geautoriseerd om de exploitatie dier wegen gedurende een tijdsverloop van ten hoogste 28 jaren te verpachten.

— De ontwerpen betrekkelijk de spoorwegen zullen aanstaanden Maandag in de bureaux der kamer onderzocht worden.

— Men verzekert dat de heer *Garnier Pagès* eerstdaags een nieuw voorstel voor de conversie en het remboursement der 5 pCt. rente in de kamer wil doen.

— De minister van financiën in Spanje legt steeds eene buitengewone werkzaamheid aan den dag. Alle uitgaven van den Staat, zijn tot aan den 30 Mei dezes jaars verzekerd. Eenige groote kapitalisten hebben aan het gouvernement een aanbod van voorschotten gedaan, die de minister niet gelooft te moeten aannemen, daar de voorwaarden te nadeelig zijn. De koningin *Maria Christina* heeft eenen brief van rouwbeklag aan den infant don *Francisco de Paula* geschreven, bij gelegenheid van het overlijden van de infante *Louise Charlotte*. De infant heeft op de vriendschappelijkste wijs aan de koningin-moeder geantwoord. Alles kondigt aan, dat de beste eensgezindheid onder de koninklijke familie heerscht.

De laatste tijdingen, te Madrid van Lissabon ontvangen, melden, dat de rust geheel en al in Portugal hersteld is en dat het Portugesche gouvernement besloten heeft, den heer *Olozaga* het grondgebied te doen verlaten. De heer *Costa Cabral* had eerst besloten, hem naar Setubal te zenden en die stad tot verblijf aan te wijzen. De heer *Olozaga* hield zich echter ziek, hetgeen de Portugesche minister vernam, die hem daarop bevel zond, binnen 2 uren het Portugesche grondgebied te verlaten. De gewezen Spaansche minister heeft toen dadelijk de wijk genomen in het gebouw van de Engelsche legatie. Hij schreef van daar aan den prefect van politie, en vorderde zijne equipage; doch kreeg tot antwoord, dat men al zijne goederen aan boord van het vaartuig, waarop hij Portugal verlaten zal, zou doen brengen. Men gelooft, dat de heer *Olozaga* besloten heeft, naar Gibraltar, Malta of Engeland te vertrekken.

— Ter beurze van heden (2 Maart) waren genoteerd: 5 pCt. 126,10; 3 pCt. 82,80; Nap. r. 101,80; Spanje 33⅝; Passive 5⅝; Rom. L. 106.

BELGIE.

BRUSSEL, den 2den Maart.

De kamer der vertegenwoordigers heeft het budget der openbare werken in zijn geheel met 69 stemmen van de [illegible] leden aangenomen. Een der tegenstanders, de heer [illegible] weigerde zijne stem, omdat hij de voorgestelde [illegible] ijzeren spoorweg niet konde goedkeuren. [illegible]

— Zie hier den inhoud der [illegible] vertering der [illegible]

5 en 4½ pCt. schuldbrieven. De regering wordt gemagtigd om tegen pari af te lossen de nog niet geamortiseerde verbandbrieven en nominative inschrijvingen der leening van 100,800,000 francs, tegen den interest van 5 pCt., aangegaan krachtens de wet van 16 Dec. 1831 (Officieel Bulletin, n°. 34). Art. 2. Houders van verbandbrieven en eigenaars van nominative inschrijvingen der hierboven vermelde leening hebben vrijheid, daarvan de conversie tegen pari te vorderen in renten van 4½ pCt.; hun zal een vierde pCt. van het bedrag der obligatiën of inschrijvingen, aan de conversie onderworpen, te goed gedaan kunnen worden. — Obligatiën tegen eenen interest van 4½ pCt. zullen uitgegeven worden, ter vervanging der af te lossen verbandbrieven of inschrijvingen. — De regering is gemagtigd om eene effectieve waarde van tien millioenen der vlottende schuld in geconsolideerde schuld te converteren, door middel van eene of meer uitgiften van obligatiën à 4½ pCt. — Art. 3. De houders van obligatiën of eigenaars van inschrijvingen der leening van 100,800,000 francs, die binnen dertig dagen na de dagteekening der beschikkingen, welke bij Koninklijk besluit tot uitvoering der twee voorgaande artikelen genomen zullen worden, de aflossing der schulden, obligatiën of inschrijvingen niet gevorderd zullen hebben, zullen beschouwd worden als de bij Art. 2 aan hen in keus gegevene conversie aangenomen te hebben. — De verwisseling der 5 pCts obligatiën tegen nieuwe verbandbrieven, interest doende à 4½ pCt., zal kosteloos geschieden te Brussel en in elke hoofdplaats der provinciën, gelijk ook te Parijs, Londen en Frankfort. — Art. 4. Eventueel zullen er schatkist-biljetten uitgegeven mogen worden, om de te doene aflossingen te kunnen vinden. — Art. 5. De oefening van het regt tot aflossing tegen pari van de nieuw te creëren obligatiën wordt gedurende acht jaren opgeschort, te rekenen van den eersten Mei 1844. — Art. 6. Tot de amortisatie van het nieuwe fonds zal eene dotatie van hoogstens een en minstens een half pCt. van deszelfs hoofdsom, bestemd (*consacré*) worden, boven en behalve den interest der allengskens te amortiseren obligatiën. — Art. 7. De regering wordt gemagtigd, om in eens of in meer malen, eene leening van 84,656,000 francs te openen, tot inkoop van het kapitaal van 80 millioenen guldens à 2½ pCt., waarvan melding gemaakt wordt in N°. 7 van Art. 63 van het traktaat van 5 November 1842, goedgekeurd bij de wet van 3 Februarij 1843 (Officieel Bulletin, N°. 24). — Tot amortisatie dezer leening zal hoogstens een pCt. 's jaars der nominale hoofdsom besteed kunnen worden, boven en behalve den interest der te amortiseren obligatiën. — Art. 8. De krachtens deze tegenwoordige wet te doene amortisatie zal door de regering geschieden. — De werking dier dooding zal ophouden, wanneer de obligatiën aan de beurzen van Brussel en van Antwerpen boven pari genoteerd zullen zijn. — De fondsen der dotatie van deze amortisering, die, ten gevolge der bovenvermelde bepaling, ongebruikt gebleven zullen zijn, zullen dienen ter vermindering der vlottende schuld tot op derzelver geheele afdoening, en voorts tot zoodanige bestemming als bij de wet bepaald zal worden. — Hetzelfde zal plaats hebben ten aanzien der fondsen van de amortisering-dotatie der leeningen, toegestaan bij de wet van 26 Junij 1840 (Off. Bulletin N°. 264) en van 29 September 1842 (Off. Bulletin N°. 827), die overeenkomstig het beding der contracten, met de geldschieters aangegaan, niet tot verkoop der schuld besteed mogten zijn, of nog in het vervolg besteed mogten worden. — Art. 9. De nieuw te creëren schuldbrieven zullen, alvorens uitgegeven te worden, aan het visum van het hof van rekeningen worden onderworpen. — Art. 10. Een crediet van 150,000 fr. wordt voor het departement van finantiën geopend, tot dekking der kosten van materieel en van vervaardiging der schuldbrieven, die krachtens de bepalingen der tegenwoordige wet gecreëerd zullen worden. — Art. 11. De minister van finantiën zal aan de Kamers een gedetailleerd verslag der uitvoering van de bepalingen der tegenwoordige wet inleveren.

— Uit verschillende streken verneemt men, dat de rivieren buiten hare oevers zijn getreden en de landen onder water hebben gezet. In de omstreken van Kortdijk, Luik, enz. staan vele landen onder, en is het water in de huizen gedrongen. In het *Journal des Flandres* leest men, dat de rivier de Lijs bij Harlebeke, Gend, enz. in den afgeloopen nacht buiten hare oevers is getreden, en dat vele bewoners in de nabijheid van die rivier hunne huizen zijn ontvlugt.

— Te Luik is het water den 27. Febr. op eene verontrustende wijze gestegen. De laag gelegen straten der stad zijn overstroomd, dijken zijn doorgebroken, de wegen staan verscheidene voeten hoog onder water; eenige huizen zijn door den stroom medegevoerd. De reizigers, welken dien morgen uit de diligence van Jemappe kwamen, hebben met de voeten in het water gezeten, hetwelk in de diligence was gedrongen.

— Te Brugge zijn den 28. Febr. 4 valsche munters of verspreiders van valsche munt gearresteerd.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 4den Maart.

Wij geven hier een uitvoeriger verslag van de beraadslagingen der Tweede Kamer van de Staten-Generaal over het ontwerp tot aanvulling der middelen over 1844 en 1845, waarvan wij in ons vorig nommer hoofdzakelijk slechts den uitslag hebben kunnen mededeelen.

De heer *Gouverneur* heeft het eerst het woord. Hij geeft den wensch te kennen, dat, na het thans gevallen besluit der kamer, de strijd over den voorgestelden maatregel geëindigd moge zijn. De aanneming van de groote wet zou de aanneming der thans in beraad zijnde voordragt natuurlijk moeten ten gevolge hebben. En evenwel heeft de redenaar daartegen een gemoedelijk bezwaar. De Grondwet stelt voor, dat de uitgaven zoowel als de inkomsten voor twee jaren zullen worden vastgesteld. De redenaar wil daaruit niet afleiden dat wanneer de tijd daartoe eenmaal voorbij is, het verzuim niet meer moge hersteld worden, doch het ontwerp, zoo als het daar ligt, kan hij niet aannemen. Immers worden, bij art. 2 daarvan, vijf millioen voor de uitgaven van 1844 aangewezen, terwijl die voor 1845 nader door de wet aangewezen zullen worden. Dit immers is in strijd met de bepaling der Grondwet, welke eene tweejarige vaststelling wil.

De Heer *de Monchy* heeft [illegible] ker. Hij is tegen de verhooging van de opcenten op het gedistilleerd, en vreest voor smokkelarij.

De heer *van Rijckevorsel* deelt die meening, en zegt dat niet alleen de accijnzen, maar ook de plaatselijke opcenten drukkend zijn, en tot ontduiking aanleiding geven. Men moet de verbeteringswetten eerst kennen, om de raming te doen kennen. Ook heeft hij bezwaar in de verhooging der opcenten op de successie.

De heer *Schooneveld* zal de wet afstemmen, om de bepaling dat 12 opcenten op de successie zullen worden geheven. Bij het reeds bestaande zijn de 12 opcenten op het successieregt zeer hoog. Fraude en meineed zullen daardoor in de hand worden gewerkt. Door de gisteren aangenomen voordragt wordt reeds inbreuk op de kapitalen gemaakt; de maatregel is dus dees te bezwarender. De redenaar stemt er tegen.

De heer *van Rechteren* vindt dat de lasten de krachten der Natie overtreffen. Hij dringt op bezuinigingen door herziening der staatsinstellingen aan. De tegenwoordige staat is onmogelijk vol te houden.

De heer *van Dam van Isselt* herinnert, dat bij de raming der middelen over 1844 en 1845 vijf millioen worden aangewezen op de gisteren aangenomen voordragt. Zijne aanmerking op het tegenwoordig ontwerp is hierop gegrond, dat de raming berust op verbetering van wetten, welke nog niet bekend zijn. De redenaar heeft zich bij die gelegenheid afgevraagd, of het dan zoo bezwarend zou zijn, de rentheffers te doen deelen in de belastingen? Hij heeft de heiligheid van aangegane verbindtenissen hooren afschetsen. Men heeft beweerd, dat door de rentheffers te belasten de Hollandsche trouw verdwijnen en ten spot van den vreemde worden zou. Hij moet echter doen opmerken, dat zoodanige belasting niet vreemd is, en dat van 1741–1795 jaarlijks bij plakkaat een honderdste en twee honderdste penning van alle schuldbrieven van den Staat werd geheven. Door dien maatregel is echter in geenen deele de onkreukbare trouw der Hollandsche Natie geschonden geworden; ondanks die belasting, zijn de 2½ per cents verre boven *pari* gekomen. Het woord staats-bankroet is uitgesproken. Niemand bedoelt dit; maar de redenaar ziet in, dat daarin een staatsbankroet kan gevonden worden, dat de rentheffers in de algemeene lasten deelen. Men heeft aangevoerd, dat zoodanige belasting niet raadzaam zou zijn, op een oogenblik dat men eene rijzing in de effecten noodig heeft, ten einde eene conversie tot stand te doen komen. Doch waarom dan die teedere bezorgdheid voor de buitenlandsche effecten; waarom op de coupons van deze geene zegels gehecht, en die belasting in plaats gesteld eener verhooging van accijnzen, waarvan de uitkomst toch niet zeker is? Hij stemt tegen de wet.

Ook de heer *Kniphorst* heeft bezwaren tegen de voordragt, en acht zich verpligt de ingezetenen tegen verhooging van belasting te beschermen.

De heer *Luzac* deelt de gevoelens nopens het ongrondwettige der voordragt, welke stellig eene tweejarige aanwijzing van middelen wil, en het bezwaar nopens de opcenten van het successieregt. Hij vraagt echter, of het altijd te pas komt zich op oude plakkaten te beroepen, en daaruit argumenten voor de 19de eeuw te trekken? Onze geheele schuld was toen genoegzaam in het Land, thans is die grootendeels buiten 's Lands. Door den vreemde kan gemakkelijk het denkbeeld aan het belasten der coupons gehecht worden, dat men van minder betalen. — Eene belasting op de buitenlandsche coupons is mede bedenkelijk: dan zouden alle buitenlandsche effecten op de plaats zelve betaalbaar worden gesteld, en men die niet kunnen treffen. Het is intusschen van het hoogste belang, dat hier de groote geldmarkt behouden blijve. Men mag niet uit het oog verliezen, dat de minstens 1000 millioenen buitenlandsche effecten, welke zich hier in het Land bevinden, buitengewoon meer in de successie betalen, en dus niet gelijk met andere belastingen staan.

De heer *van Rappard* meent, dat er geen twijfel aan de noodzakelijkheid bestaat ten aanzien van de voorgeslagen middelen. De nood der schatkist is groot. De Kamer heeft aangenomen, dat het

nationaal vermogen tusschen 3000 à 4000 millioen bedraagt, zoodat deze last niet te hoog is. Bij verwerping van deze voordragt zal de schatkist beroofd worden van de opbrengst der opcenten, en zullen tevens de middelen over 1844 niet gedekt worden.

De heer *van Goltstein* deelt het gevoelen nopens het ongrondwettige en onvolledige van den maatregel. Hij heeft bovendien nog twee aanmerkingen: 1°. de verhooging van successie, en 2°. de inkomsten van den hoogen raad van adel. De redenaar geeft bij deze gelegenheid den wensch te kennen, dat het lidmaatschap van den raad van adel als een eerepost zou worden beschouwd, waaraan geene bezoldiging moest verbonden zijn.

De heer *Repelaer* bestrijdt mede de voordragt, om de opcenten op het successie-regt.

De heer *van Panhuys*, *van Rosenthal*, *van Harencarspel* en *Verwey-Mejan* hebben zich achtervolgens tegen het ontwerp verklaard, hetzij uit het oogpunt der ongrondwettigheid, hetzij uit dat wegens de verhooging der successie-regten, hetzij uit dat van de verhooging der opcenten op het buitenlandsch gedistilleerd.

De heeren *den Tex*, *Bruce*, *Gevers* en *Duymaer van Twist* hebben de bedenkingen wederlegd en aangetoond, dat de aanneming van dit ontwerp, [illegible] verband staat met het gisteren goedgekeurde wenschelijk was. Zij vonden niets ongrondwettigs in deze voordragt; zagen geene bezwaren in eene tijdelijke verhooging van de opcenten op de grondbelasting, en wezen op de bezwaren, die uit eene afstemming van dit voorstel zouden kunnen voortvloeijen. Zij beschouwden de inkomsten van den hoogen raad van adel niet als eene belasting, en geloofden derhalve, dat het niet gevorderd werd daaromtrent eene wet vast te stellen.

Z. Exc. de Minister van Finantiën *ad interim* betoogde evenzeer dat dit ontwerp in een onmiddellijk verband stond met de gisteren aangenomen groote wet; dat men, door de afstemming van dit ontwerp, de diensten van 1844 en 1845 ongedekt en ongeregeld zou laten, en dat men alzoo juist datgene tot stand zou brengen, hetwelk men beweert dat met de Grondwet in strijd zou zijn. Bij eene niet aanneming van het ontwerp zullen de opcenten niet geheven en door de schatkist niet genoten worden. Hij hoopte, dat de Vergadering, door het aannemen der voordragt, het vertrouwen bevestigen zou, waarvan de eerste kiem in de vergadering van gisteren was gelegd.

Ter stemming overgegaan zijnde, is het ontwerp met eene meerderheid van 29 tegen 25 stemmen verworpen, zoodat Z. M. eerbiedig zal worden verzocht, dat ontwerp in nadere overweging te nemen.

— Zie hier den hoofdinhoud van de rede des Ministers van finantiën, *ad interim*, in de de zitting der kamer van ll. Donderdag tot verdediging van de wet op de bezittingen uitgesproken:

In het eerste hoofddeel tracht hij te betoogen, dat de staat van 's Lands geldmiddelen van dien aard is, dat een afdoende maatregel daaromtrent, zonder verderen uitstel, behoort genomen te worden.

De wensch naar zulk een' krachtigen maatregel is vaak uit de Kamer opgegaan, en nu door de meerderheid gedeeld. De Regering was van de doelmatigheid, om langs dezen weg de achterstanden, de te korten enz. te dekken, innig overtuigd. Hoe het woord zelfs ook tegen de borst stuit, zonder zulk een afdoenden maatregel had men te vreezen, wat allen willen afweren, het bankroet. Men behoort den moed te hebben, niet alleen om de wonden te peilen, maar om ze te genezen. Men mag niet voorbijzien, dat de rentebetaling in April op handen is; men moet buiten alle zweem van moeijelijkheid voor nu en het vervolg deswege zijn. Ieder verder uitstel is hoogst gevaarlijk. Onder het rondtasten naar iets anders, zou men door den vreeselijken finantiëlen schok, waardoor alles lijdt, overvallen worden. Daarvoor moet de wijsheid der Regering en der Kamer behoeden. Door eigen inspanning, door afhouding van den weg van verderfelijke leeningen, zal het Nederland gelukken, zich uit de finantiële moeijelijkheden te redden.

De Natie heeft het grootste belang hierbij, bij het ophouden van den invretenden kanker; zij heeft belang bij rust en orde, heeft belang daarbij, dat de Regering het oog op nog andere onderwerpen, dan die [illegible] vestige.

Ten tweede betoogt Z. Exc., dat de maatregel als afdoende kan beschouwd worden. Z. Exc. beroept zich hierbij op de in den loop der overwegingen, overgeleverde staten. Niemand heeft die wedersproken. Men spreekt van misrekeningen en teleurstellingen; maar welk sterveling kan zich daarvoor verzekeren.

Een volk echter, dat eerlijk denkt en eerlijk blijft handelen, dat zich door het geschreeuw van gekwetste eigenliefde of lage hebzucht niet laat verbijsteren, maar dat, in den nood des Vaderlands, trouwhartig de handen ineenslaat; een volk, waarvan de regenten al de vermogens van ziel en ligchaam tot behoud van het aan hunne zorg toevertrouwde schip van Staat aanwenden, mag met vertrouwen het oog naar boven slaan en op den zegen des Allerhoogsten hopen; — het [illegible] dat het kaapvaart van tegenspoed gekomen is, — het moet in die vooronderstelling tot grondslag zijner berekeningen de toekomst aannemen, zoo als zich die volgens eene redelijke waarschijnlijkheid laat aanzien. Uit dit oogpunt is de Regering voor geene teleurstelling bevreesd. Aan misrekening heeft zij zich niet schuldig gemaakt.

Z. Exc. zegt, dat voor als nog niet te bepalen is, of de conversie in een 3 pCts. fonds zal geschieden. De plannen der Regering tot conversie berusten daarop, dat het land toone grooter crediet waard te zijn. Met de meerderheid van Hun Ed. Mog. houdt Z. Exc. zich overtuigd, dat welligt eene grootere besparing dan nog in de berekeningen ligt, zal verkregen worden.

De minister bestrijdt de meening, dat het heffen van eene zoo aanzienlijke som het nationaal vermogen zou verminderen. Dan zou dit waar zijn, als die som improductief bleef; voor een ruim deel komt zij spoedig weder in circulatie, en ten andere geschiedt de heffing in twee jaren.

Z. Exc. telt de aflossingen op, door dit middel te verkrijgen; betoogt, dat het nationaal vermogen niet te hoog geraamd is, gaat de hoofdbepalingen der wet na en komt tot de slotsom, dat allen zich de opoffering van kapitaal kunnen besparen, door in de leening deel te nemen, als wanneer zij eene vordering ten laste van den Staat behouden en jaarlijks 3 ten honderd van hun geld bekomen. Zulk een maatregel is toch waarlijk niet te vergelijken bij het bloedgeld, door Spaansche dwingelanden uitgeschreven. Het middel, thans wettiglijk aangevraagd, strekt ten voordeele van het Vaderland. De vaderen hebben vrij wat grootere offers aan dat Vaderland gebragt, dan, Gode zij dank! thans benoodigd zijn.

Z. Exc. wijst voorts op de geschiedenis, ten blijke hoe dikwijls ettelijke percenten op bezittingen en inkomsten hier te lande zijn geheven. Ook nu dringt de nood; de oorlogstand heeft wonden achtergelaten, welke genezen moeten worden. Onze toestand is ook niet zoodanig, dat wij die opoffering niet zouden kunnen dragen; de landbouw bloeit; wij hebben milde bronnen in de Oostindiën; de handel is, in vergelijking van 1824, buitengemeen toegenomen; de waarde der bezittingen eveneens; de schilderij van de mindere welvaart des lands is dus veel te zwart gekleurd.

Nogtans blijft de Regering waken voor al hetgeen de welvaart zou kunnen bevorderen. Daartoe behoort mede de vaststelling van een tarief. Er bestaat alle hoop, dat dit nog in deze zitting zal kunnen worden aangeboden.

Ten *derde* betoogt Z. Exc., dat er, in dezen stand van zaken, geen andere of betere afdoende maatregel uit te denken schijnt.

Geisoleerd moet eene wet als deze niet beschouwd worden: dan is zij altijd een kwaad. Zij kan slechts goed worden, door de tegenstelling van het geen in plaats daarvoor zou moeten komen.

Niet alle schrijvers over de staatshuishoudkunde komen daarin overeen, dat de belasting afkeurenswaardig zou zijn. Zij moet slechts niet voortdurend bestaan.

Z. Exc. toetst verschillende voorgedragene ontwerpen, en komt tot de slotsom, dat het voorgedragene het eenige uitvoerbare is. Z. Exc. wil niet beweren, dat het geneesmiddel niet bitter zou zijn; maar betoogt, dat er een geneesmiddel noodig is; dat, hetgeen hij aanbiedt, geneesmiddel is, en dat er geen beter uit te vinden, althans tot nu niet gevonden is.

Eene belasting werd nagelaten, zoo lang er mogelijkheid was, door den conversie-maatregel dezelve te voorkomen. Nu moet men er toe geraken, en er niet voor terugdeinzen.

Zou men dit doen, omdat de publieke opinie er niet mede ingenomen zou zijn? Dit kon Z. Exc. niet gelooven. Niet in de dagbladen, niet in adressen erkent de minister de volksstem; maar alleen in deze Kamer. Hij kent dat volk, deszelfs gezond verstand en gehechtheid aan wet en orde; en het zal waarderen wat thans geschiedt, om zijn bederf te voorkomen.

De voordragt, wet geworden, zal worden geëerbiedigd; hij en zijne ambtgenooten verklaren, dat zij hunnen pligt kennen, om die te doen eerbiedigen.

Maar de goede ingezetenen zullen zich aan de bezwaren, van dezen last onafscheidelijk, ten behoeve van hun aller heil, onderwerpen, en door deelneming in de leening, of in de vrijwillige bijdrage kunnen zij zich van al de formaliteiten ontslaan.

Den eed hebben wij in al onze belastingswetten.

De gestichten van liefdadigheid hebben zelve het grootste belang bij het behoud van het crediet.

Z. Exc. gelooft, dat als bevordering der algemeene belangen, met alle krachten, aanspraak op vertrouwen der raadslieden geeft, dat zij daarop mogen hopen.

Pligt schreef den maatregel voor; Z. Exc. is er niet voor teruggedeinsd; hij vertrouwt, dat ook de Kamer er niet voor zal terugtreden, en zij verder de Regering moge ondersteunen in het opbouwen van het gebouw, waaraan de Ministers alle krachten wijden, tot hetwelk de belangelooze vaderlandsliefde van [illegible] Koning, zoo wel als die van den overleden Vorst [illegible] zullen bijdragen. In nog moeijelijker oogenblikken dan die, waarin wij ons bevinden, heeft [illegible] behouden. Door haar gesterkt, zullen wij, onder den zegen des Allerhoogsten, ook deze moeijelijkheid te boven komen.

— Den 2. dezer heeft de nieuw benoemde gouverneur van Zuid-Holland, de staatsraad Jhr. Mr. *J. A.* Ridder *van der Heim van Duijvendijke*, zijne nieuwe functie aanvaard. Dien middag heeft het korps officieren der schutterij deszelfs opwachting bij ZHEd. Gestr. gemaakt. Des avonds ten 10 ure heeft de muzijk der schutterij, onder fakkellicht, eene serenade aan den nieuwen Gouverneur gegeven.

— Ter vereeuwiging van de nagedachtenis van wijlen den heer *Falck*, is in Brussel een fraaije gedenkpenning vervaardigd, gegraveerd door den heer *Weiner*. Aan de eene zijde ziet men het welgelijkend afbeeldsel van den verdienstelijken staatsman; op de keerzijde wordt, met een toepasselijk opschrift, de Godin der geschiedenis aanschouwd, die in hare gedenkrollen den naam van *Falck* schrijft.

— Wij vernemen met genoegen, dat *J. Kleisch*, 1e bewaarder bij de strafgevangenis te Woerden, (van wiens ernstige verwonding in October ll., door den gedetineerde *Jodocus Roose*, wij vroeger melding maakten) dezer dagen geheel hersteld zijne dienst heeft kunnen hervatten. Na vele dagen in levensgevaar verkeerd te hebben, is het den heer officier van gezondheid *J. A. Fransen* mogen gelukken, de 5 belangrijke hoofdwonden, waarvan 3 gevaarlijk, door eene niet alledaagsche geneeskundige behandeling tot herstel te brengen.

— Gedurende de maand Februarij zijn er 34,203 personen langs den Hollandschen ijzeren spoorweg gereisd, waaronder 7985 van Amsterdam naar 's Gravenhage. De opbrengst is in die maand geweest *f* 29,345,85½. Het getal reizigers was den 1sten Januarij tot 1 Maart 69416; de opbrengst *f* 60,313,91.

— Uit Nijmegen schrijft men van den 1sten dezer:

»De snelle was onzer rivieren geeft groote bekommering. Zoo als wij in onze vorige meldden, was den 27sten Februarij de hoogte van het water in de rivier de Waal, aan de peilschaal alhier, reeds tot 4 el 22 duim geklommen. Den volgenden morgen stond hetzelve 5 el 22 duim, gisteren had hetzelve 5 el 82 duim en heden 6 el 23 duim bereikt. Het water stroomt reeds binnen de poorten en de Benedenstad zal weldra onder water gezet zijn, indien de was blijft voortgaan. Aan de haven en de St. Stevens-poort, langs de Lagemarkt is men ijverig met dammen bezig, om zoo mogelijk de huizen voor het indringen des waters te beveiligen.

»Te Arnhem, alwaar ll. Dingsdag, den 27sten Februarij, de hoogte van den Rhijn was 3 el 35 duim, stond hetzelve den 28 Februarij 4 el 65 duim, gisteren 5 el 40 duim en onze berigten van heden morgen melden dat hetzelve bij voortdurenden was stond ter hoogte van 5 el 80 duim.

»Van de Maas zijn de berigten even onrustwekkend; dezelve is reeds voor eenige dagen, zoogenoemd *vol* geweest.»

— Het tijdschrift voor staathuishoudkunde deelt omtrent de volkplanting van blanken in Neerlands Guyana berigten mede, getrokken uit brieven van Ds. *Bettink* en den kolonist *Bovenkamp*, aan Ds. *van den Brandhoff*. In Mei 1843 kwam Ds. *Bettink* met de landbouwers *Rijsdijk*, *Bovenkamp* en *de Vries* te Paramaribo aan. Zij werden daar door allen vriendelijk bejegend; de gouverneur-generaal *Elias* huisveste Ds. *Bettink* te zijnent, en zorgde voor een goed onderkomen der overige kolonisten. Weldra gingen zij uit, om eene geschikte plaats voor de volkplanting te zoeken. De oevers van Coppename, de streek Para en te Oranjepad werden ongeschikt bevonden. De oevers van Saramacca boden vele voordeelen aan; 14 dagen werden aan hare bezigtiging besteed en zwierven *Bettink* en *Bovenkamp* daar door de wilde bosschen rond, zonder gevaar van slangen of wilde beesten. De post Groningen, 8 uren van Paramaribo, werd tot eerste punt van vestiging bestemd, en eenige daar reeds aanwezige gebouwen door *Bettink*, *Bovenkamp* en *de Vries* betrokken. Zij besloten voor gemeene rekening pluimvee te kweeken, geloovende zij, des noods, daarvan alleen te kunnen bestaan. De kolonisten schijnen zich aanvankelijk tot de cultuur van tabak als handelsproduct te zullen bepalen. Deze plant tiert welig in Suriname en groeit er in het wild. Eene zorgvuldige bewerking die zoo veel afdoet tot de waarde van den tabak, mag men verwachten van kolonisten, waarvan velen zich in 't Moederland uitsluitend met die teelt bezig hielden. De tabak beveelt zich als handelsgewas aan, omdat het verbruik onbeperkt is, en met de teelt, de markt zich uitbreidt. Ds. *Bettink* neemt ook proeven tot aankweeking van onderscheidene Vaderlandsche moesgroenten. Bij herhaling meldt *Bettink*, dat hem het klimaat zeer in de hand gevallen is. Ook *Bovenkamp* oordeelt, dat de warmte geen beletsel voor een matigen en geregelden veldarbeid is. «Het kan hier een arbeider wel gaan met drie uren arbeids, beter dan bij ons met 24 uren,» schrijft *Bovenkamp*; evenwel moeten zij, die aan het klimaat nog niet gewend zijn, bijzondere voorzorgen nemen. Van regeringswege zal in den geneeskundigen dienst op den post Groningen voorzien worden.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van ll. Zaturdag was de fondsnotering: Ned. 2½ pCt. 55½; id. 5 pCt. 100 drie achtste; Amort. Syndic. 4½ pCt. 94⅞; 3½ pCt. 80¾; Domein Losrent. 99¾; Handelm. 141¼; O. Indie 99 negen zest.; Spoorweg op Haarlem 66; op Rotterdam 91½; Rijn Spoorw. 97¾; Haarlemmermeer 105¾; Rusland 5 pCt. 109; 4 pCt. 91½; dito bij Stieg. 90⅞; Inschr. in Assign. 6 pCt. 73 zeven zest.; Certif. van dito 75; Spanje 22¾; Coupons dito 30; dito onbepaald 20¾; 3 pCt. te Lond. 37 een zest.; Passive 6.

** Heden overleed alhier, tot mijne en mijner Kinderen smart, mijne geliefde Echtgenoot, ADRIANA MARIA VAN HOOYDONCK, in den ouderdom van ruim 70 jaren, ten gevolge van een' voor ruim 5 maanden bekomen' schrik, die zich in hare regterzijde had vastgezet.

ZEVENBERGEN,
den 25. Februarij 1844.

H. HUYLMAN,
Kantonregter.

AANBESTEDING.

Het KERKBESTUUR der R. C. Gemeente te *Fijnaart*, zal, op *Donderdag den 14. Maart* 1844, des voormiddags te 11 uur, in tegenwoordigheid van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat in *Noord-Braband*, ten Huize van G. VAN GAGELDONK, in den *Gouden Leeuw*, te *Fijnaart*, in het publiek

AANBESTEDEN:

Het BOUWEN van eene geheel NIEUWE KERK en TOREN voor gemelde Gemeente, met bijlevering van al de daartoe benoodigde MATERIALEN.

De Bestekken waarop de bovengemelde Aanbesteding zal plaats hebben, zullen ter lezing liggen te *'s Hertogenbosch* in het Koffijhuis bij REGGERS, op de Pensmarkt; te *Breda*, in het *Gouden Kruis*, bij BALVERS, en te *Fijnaart*, in de Societeit bij SWEERE.

Zullende voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn bij het Kerkbestuur voornoemd, terwijl de noodige aanwijzing *in loco* kan worden verkregen, gedurende drie dagen voor de Aanbesteding.

BLOEDZUIVERING.

De geconcentreerde SIROOP VAN SALSAPARILLA, bereid door QUET, Apotheker te *Eyon*, wordt door alle Geneesheeren voorgeschreven als een voortreffelijk ZUIVERINGS- en ZWEETMIDDEL in de behandeling van de Syphilitische Ziekten, van den Dauwworm en andere Huidziekten, van de Jichtkwalen en Rhumatieke Ongesteldheden, en bij alle scherpte en ontstekingen in het bloed. Het voorschrift wegens het gebruik in 12 bladzijden. Het Depot is te *Breda* bij den Apotheker H. J. VAN DEN GOORBERGH, en in al de voornaamste steden van Nederland.

** Le célèbre professeur MARJOLIN, médecin du Roi, donne dans les lignes suivantes son opinion sur les pectoraux de NAFE D'ARABIE:

» J'ai constaté par plusieurs observations que la PATE et le SIKOP préparés avec le NAFE D'ARABIE constituent des pectoraux *essentiellement adoucissans*, et qui seront avantageusement employés dans les affections inflammatoires, des voies respiratoires, et des organes digestifs.»

MARJOLIN.

** Door den Boekhandelaar *A. VAN DER MAST*, te *Gorinchem*, is verzonden:

HET PROSPECTUS VAN EEN:

TEEKENKUNDIG MAGAZIJN,

DOOR EENE VEREENIGING VAN DESKUNDIGEN.

Prijs slechts f 3,00 *per Jaargang.*

Iedere maand, aanvangende met 1 April aanstaande, wordt eene aflevering, bevattende 4 platen met verschillende Schetsen, verzonden, waarbij de noodige toelichting, benevens een Mengelwerk over alles wat op Teeken- en Schilderkunst betrekking heeft, besloten in een' net gedrukten omslag.

Dit Tijdschrift kan niet genoeg aan allen, die eenigen aanleg voor Schilder- en Teekenkunst hebben, aanbevolen worden.

Men teekent in bij alle Boekhandelaars en Postdirecteuren.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.